

Μυτιλήνιος.

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα
Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς

Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
Ἐπὶ τῆς Προκουμαίας.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετ' ἡμέρας 2.
Ἐἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.

Τιμὴ ἐνάστου φύλλου περὶ ἀδες εἴκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν γρόσια 25.
Ἐἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.

Ἄγγελαι καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπήν

ΕΤΟΣ Α΄.

§

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 Ἰουνίου 1909.

§

ΑΡΙΘ. 19.

**Ὁ Τζαχὴτ κι' ὁ Τοπαλίδης μετὸ Ζάλευκο τὸ χῆρο,
μετὰ ζέσεως μεγάλης συζητοῦνε τρεῖς στὸ γῦρο.**

Ὁ Τοπαλῆς κι' ὁ Ζάλευκος
τ' ἀγαπημένο ταῖρι,
πῆγαν στὴν Πόλη κατ' αὐτὰς
πιατμένοι χέρι χέρι,

γιὰ ν' ἀνταμώσουν τὸν Τζαχὴτ
τὸ χαϊδεμένο Μπέμπη,
πού στα ρουθούνια τῶν Ρωμιῶν
εἶχεν ἐσχάτως ἔμπη.

Καὶ τὸν τσατίσανε πού λές
ττ' ἀκράτα του γραφεῖα,
πού σκεπτικὸς κατέβαζε
πολιτικὴ σοφία.

καὶ μπαίνοντας τοῦ εἶπανε:
—Χαῖρ ὀλάν, καπτάνο,—
καὶ τρώμαξ' ὁ Τζαχὴτ ἀγᾶς
κ' εὐθύς πετιέτ' ἀπάνω.

καὶ σὰν τοὺς καλοκοίταξε,
μετὸ ζυπνὸ του μάτι
κ' εἶδε τὸν ἓνα καγιαρό,
τὸν ἄλλο μονομάτη,

τοὺς πῆρε γιὰ σακάτηδες
κι' ὡς ἀλητῶν ζευγάρι,
κ' ἐτοίμασε τὸ βούρδουλα
πού εἶχε στὸ συρτάρι.

Μὰ κόπηκαν τὰ χέρια του
καὶ κρύωσε σὰν πάγος
σὰν ἀνοίξει τὸ στόμα του
καὶ εἶπε ὁ Πανάγος.

—Τζαχίτη, Τζαχίτη,
πού σ' ἔραγ' ἡ Κρήτη
κι' ὁ πατριὸς ἔρωσ,
νυνὶ κατὰ μέρος
ἢ μάπτιξ μενέτω
ἀτρέμας ὁ' ἐχέτω.

Ἦρθαμ' ἐδῶ γιὰ νὰ μᾶς πῆς
ἰντά ν' αὐτὰ πού γράφεις,
κ' ἰδίᾳ νὰ μιλήσουμε
καὶ νὰ τὰ συζητήσουμε
κι' ὁ κόσμος λέει μετὰ πορδὲς
κόκκιν' αὐγὰ πὼς βᾶφεις

Ἦρθαμ' ἐδῶ μ' ἀπόφασι
στὸ μπάγκο νὰ σὲ θάλουμε
κι' ὅτ' ἡ τσαλόσκουπα τραβᾷ
μετ' ἄντρο νὰ σοῦ ψάλουμε,

γιατὶ μαζί μας τὰ ἔβαλες
χωρὶς ντροπὴ κ' ἰνσάφι,
καὶ μοιάζει πὼς ψευτομπογιές
ἔχεις πολλὰ στὸ ράφι.

Αὐτὰ σὰν ἄκουσ' ὁ Τζαχὴτ,
στυλώθηκε σὰ βράχος,
κ' εἶδε καλὰ τὸν Τοπαλῆ,
καὶ τοῦ 'πε ἀταράχως:

Τζ. Πιὸς εἶσαι σὺ, καλὸ παιδί,
καὶ πόθε κατεβαίνεις;
καὶ πιδὸς εἶν' ὁ παλιόγερος
αὐτὸς ὁ τραγογένης;

Τοπ. Ἐγὼ μ' ὁ Τοπαλάραγας
μυθιστοριογράφος,
καὶ ὑπερβαίνω τὸν Δουμᾶν,
σ' τὸ βεβαιῶ ἐγγράφως.

Ὅσο γιὰ τ' ἀρχαντάσι μου,
πρὸ χρόνων μακαρίτης,
τὸν ξέθαψ' ἀπ' τὰ μνήματα
Πρωτεὺς ὁ πολυμύτης.

Τζ. Καὶ γιατί ἔχει, βρὲ παιδί,
τὸ μάτι του βγαλμένο;
καὶ τ' ἄλλο τ' ἀνοιγοσφαλνᾷ
σὰν παραπνευμένο;

Τοπ. Νὰ συμβιβᾶση θέλησε
μετ' ἡ στοργὴ τους νόμους
νὰ δώσῃ ἓνα παράδειγμα
βαρὺ στοὺς παρανόμους.

κι' αν λεπτομέρειες πούλης,
περίμενε λιγάκι,
και νέο χρονογράφημα
θα εγάλη το Πρωτάκι.

Τζ. Για ζάβαλή μου Ζάλευκο,
για, μπουνταλά έριψη!
Δεν έχεις γνώση και μυαλό
ισα μ' ένα κοτσούρι;

Μωρέ δεν μπόρεσες να βρης
άλλον κανένα τρόπο
να κάνης το συμβιβασμό
χωρίς μεγάλο κόπο;

και σαν τί τρόπο ήθελες
του λόγου σου, Τζαχήτ αγα;

Τζ. Νά, λόγου χάριν σαν κ' εμέ,
που συμβιβάζω μιὰ χαρά

τους Τούρκους με τους Έλληνες
που είναι να θαυμάζης,...

Ζ. Και στην περίστατη αυτή
ως πόσα μάτια βγάζεις;

Τζ. Δύο και πάλι·

Ζάλ. Των Ρωμαίων
το ένα· το δε άλλο;

Τζ. Και τ' άλλο πάλι των Ρωμαίων·

Ζάλ. και όμως αμφιβάλλω

αν έτσι αποτέλεσμα
θα φέρης· βεβαιώσου
πως πρέπει πρώτα, φίλε μου,
να βγάλης το δικό σου.

Τζ. 'Αμ' δε σε βλέπω πιο καλά
θεότραβο;

Τοπ. (επιμβαίνων)

Σταθήτε,
βρέ τόγια, μη μαλλώνετε·
'Αν θέλετε να βρήτε

σ' αυτή σας τη διαφορά
λύση σωστή και ίσια,
μιὰ βάσι στη συζήτηση
να θέσει ανθρωπότητα.

Για πές μου σύ, ματτρο-Τζαχήτ,
στην καθ' Έλλήνων μάχη
σαν τί φορτώνεις κατ' αρχήν
στη μαύρη των τη ράχη;

Τζ. Πώς τάχα ονειρεύονται
'Ελληνική σημαία
και παίρνουνε και δένουνε
για τη μεγάλ' 'Ιδέα.

Τοπ. Πλήν κεραλαίον είναι Ψι
αυτό που λές, άντάση,
κι' όποιος σ' ακούει του 'ρχεται
ευλόγως να ξεράτη.

Τζ. 'Αλήθεια είναι ή ψευτιά,
μ' άρέσει να το τταμπουνώ,
γιατί σ' αυτήν τὰ άρθρα μου
στηρίζω τὰ μεγάλα·

και αν μου επεβάλετο,
ν' αλλάξω βάσιν, σε μηνώ
πως θέματα για την Τανίν
δε θαχα πλέον άλλα.

Τοπ. Λοιπόν δεν είναι δυνατόν
ν' αλλάξωμε τη βάση;

Τζ. 'Αδύνατον, αδύνατον,
κι' ό κόσμος να χαλάση

αυτό το ψέμα ιδρωτα
ως που να το γαντζώσω
και δεν μπορώ το φύλλο μου
μ' αλήθειες να λερώσω.

Τοπ. Και πώς σου ανταποκριτής
πρέπει να είναι ψεύτης
κ' έτσι, θαρρώ, καμμιὰ φορά
σ' αντίφασι δεν πέφτεις.

Τζ. Βεβαίως. Δεν παρατηρείς
το φίλο ανταποκριτή
από τη Λέσβο, μάτια μου,
τόν ίδιο δρόμο πως κρατεί;
και γράφει όλο ψέματα
στην ίδια βάσι επάνω,

κ' εγώ για την αγάπη του
δουο τρεις χιλιάδες χάνω.

Τοπ. Ναι, μά κ' οι δύο σας είσαπτε
καλοί για έξορία
γιατι φουρτούνες βάζετε
στου Κράτους τη γαλήνη,

κι' από την Πόλη πρέπει συ
να πιάσης την 'Ασία,
κι' ό άλλος το 'Ικόνιον
από τη Μυτιλήνη.

Τζ. 'Ισως δεν έχεις άδικο,
μά στη γωνιά σε ρίχτουμε,
διατι δεν έχουμε καιρό
παράπονα νακούμε·

κι' αν με τὰ λόγια ούρανοϋς
και κάνουμε και δείχτουμε,
με έργα την ισότητα
κατάκαρδα χτυπούμε.

Τοπ. (αποτεινόμενος προς τον Ζάλευκο.)

Πάμε, βρέ μπάρμπα Ζάλευκο,
να βρούμε τη φωλιά μας,
γιατι τὰ λόγια χάνουμε
θαρρώ, με τούτη την Τανίν,

στον άλλον κόσμο θαύρουμε
κ' εμείς τὰ δίκαιά μας,
άρκει να περιμένουμε
με γαϊδουριού ύπομονήν.

Ζάλ. Και όμως αν εβγάζαμε
κ' οι τρεις απ' ένα μάτι,....

Τοπ. 'Αλαα, διαβόλου κούγιαβλο,
μη φας κανε τοκάτι,

Παρακαλούνται οι εν Α'γύπτω
και εν γένει εις το εξωτερικόν αξιοτι-
μοι συνδρομηται του «Μυτιληνιου»,
οι καθυστερουντες μέχρι σήμερον την
συμβολήν των, όπως αποτειλωσιν
αυτήν, αποβλέποντες εις τας ανάγ-
κας του φύλλου.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οι υποφαινόμενοι, αφού επί πολλὰς κατ' ἐπιτάγην συνεδριάσεις συνεσκέφθημεν δια τὴν πληγὴν τῶν γυναικείων καπέλων, τὰ ὅποια οὔτε αἰτιώσεις παραθύρων τοῦ Κινηματογράφου ἠδυνήθησαν νὰ ἐκφοβίσωσι, ἀπεφασίσαμεν τὰ ἑξῆς:

Νὰ φορέσωμεν ἡμεῖς οἱ ἄνδρες καπέλλα μεγαλύτερα τῶν γυναικείων προσομοιάζοντα μὲ βαρέλια ἢ κρούσια, καὶ τῶν ὁποίων μεγάλη παραγγελία ἐγένετο εἰς τὴν Εὐρώπην.

Κοιμάστε δὲ ὕστερα, χαριτόβρυτοι Κυρίες καὶ Δεσποινίδες, νὰ λογαριασθοῦμε εἰς τὸν Κινηματογράφον. Νὰ δοῦμε πὶς θὰ βλέπη καλύτερα.

Συνέχεια τοῦ Κανονισμοῦ τῶν «Μοδιστῶν»

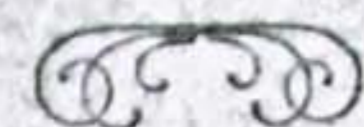
Ἄρθ. 65. Τὰ καπέλλα πρέπει ἐπίσης νὰ στολιζονται μὲ φουρκέτες ἢ καρφίτσες τῶν ὁποίων τὰ κεφάλια θὰ ἔχουν μέγεθος αὐγῶν χήνας. Τὰ αὐτὰ αὐτὰ τῆς χήνας θὰ συμβολίζουν τὴν χηνώδη κατάστασιν τῶν θηλυκῶν ὅσα δὲν θέλουν νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὸν παρόντα Κανονισμόν.

Ἄρθ. 71. Ἐπειδὴ, ἀφ' οὔτου προώδευσαν αἱ ὡραῖαι τέχναι καὶ ἰδίως ἡ ζωγραφικὴ, ὁ ἄνθρωπος δὲν εὐχαριστεῖται ἀπλῶς εἰς τὰς φυσικὰς καλλονάς, ἀλλ' ἐπιζητεῖ παντοῦ καὶ πάντοτε ἐντεχνον ἐν παντὶ διαρῦθμισιν, διὰ τοῦτο ἀπαραίτητον κρίνεται ὅπως ἡ γυνὴ μεταχειρίζεται διάφορα παρασκευάσματα πρὸς μεταβολὴν τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος τοῦ προσώπου.

Ἄρθ. 72. Τὰ παρασκευάσματα ταῦτα, πάντοτε ἀθῶα, ἔχουν τόσον μεγαλιτέραν δύναμιν πρὸς ἐξευγένισιν τῆς γυναικός, ὅσον ἀκριβώτερα εἶναι

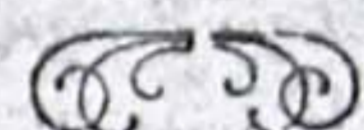
Ἄρθ. 73. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα τῶν παρασκευασμάτων τούτων. Πούντρα, κρέμ σιμόν, κρέμ ζαβᾶ, λανολίνη, καλόδεσμα, ἀσπράδι καὶ κοκκινάδι καὶ διάφορα ἄλλα χρώματα, πωλούμενα εἰς τοῦ Ε. Καρυώτη.

(ἔπεται συνέχεια)

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. κατοικησάδες τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ «Μυτιληνίου» εἰς τὸ τοῦ κ. Μπίγου, νὰ μὴ ἀρκοῦνται μόνον εἰς τὸ νὰ ποτίζουν τὴν πάροδον, ἀλλὰ νὰ βγαίνουν κομμάτι παραἔξω ἐπὶ τῆς προκυμαίας, γιὰ κατάβρεγμα πρὸς ἀναψυχὴν.

Ὅποιος δὲν τὸ κάμη αὐτό, θὰ δῆ τ' ἄλλο Σαββατο τὸ ὄνομά του στὸ «Μυτιληνίον», κατηγορούμενος ὡς ἀφιλόκαλος καὶ ὀπισθοδρομικός.

Ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὰ Πάμφυλα.

Παράδοξος καυχᾶς ἔλαβε χώραν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γ. φαναρτζῆ, Πλωμαρίτου.

Ὁ ἐν λόγῳ κύριος ττακώθηκε μὲ τὴν γυναῖκα του ἀσκημα σφόδρα.

Κατὰ τὸν καυχᾶν αὐτόν, ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα εἶχε πεῖραν ἄ μ π ἄ ν τ ι κ θ ο τοῦ φιλάτου της, ἔκρινε καλὸν νὰ τινάξῃ ἓνα ποτήρι στὸ κεφάλι του.

Βίρι μ π ο υ ς ο ὕ ν ι τ ι ς !!!

Θαῦμα θαυμάτων. Τὸ κεφάλι του δὲν ἐπάταε! Κατὰ τὴν δευτέραν ἐφοδὸν ἡ γυναῖκα κατέφυγεν εἰς τὸ στρατήγημα νὰ πιάτῃ τὸν ἄνδρα της ἄ μ π ἄ χ α μ ν ὀ ρ ο υ μ

Ἐπειδὴ ὁμως δὲν τὸ κάμη αὐτό γιὰ χάλδεμα, ὁ ἄντρας ἔβαλε τῆς φωνῆς· ἡ γυναῖκα πὶς πολὺ ὁ κόσμος πλημμύρησε τὸ σπίτι, ἔγεινε τοῦ κουτρούλη ὁ γάμος.

Καὶ σὲ ὅλα αὐτὰ πὶς φταίει νομιζετε;

— Τὰ λατινικά τοῦ Ἀγγέλου.

Τὸ γιατί θὰ τὸ ἐξηγήσω εἰς δευτέραν μου ἀνταπόκρισιν.

Σερβιτσάλι

(11)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ἡ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μυθιστορία

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἐφθασα τέλος πάντων εἰς τὸ κόψης-Χάενς, καὶ ἤς ἐρχόμενος τὴν θύραν: μετὰ μεγίστης περιεργίας, ἐρυπτον διαρκούντα βλέμματα ἐπὶ τοῦ ἐκρεμοῦ ὄρωλογιου τοῦ ὁποίου ἤδη παρήρχετο μὴ ὄρα τῆς ὀρισμένης, ἐπλισίασα τὸ γραφεῖον ἐκβάλλον τὸ ἐπιτοφῶριόν μου ἔβριζον μόνος μου τὴν ὥραν διότι παρήλας. Χαιρῶν δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους

ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν μου μὲ διαφόρους χρωματισμοὺς τοῦ προσώπου μου. Καὶ εἶχον δίκαιον!!

— Εὔγε σου Παναγι! ἤκουσα φωνὴν ζωηρᾶν τοῦ Κυρίου μου. Τι; ὦρα ἦνε αὐτὴ ποῦ ἦλθες σήμερον Π;

— Εἶχα δίκαιον Κύριέ μου νὰ ἔλθω ἀργότερα διότι μὲ ἐγέλασε τὸ ὄρωλόγιον τὸ ὁποῖον ἐστᾶδει ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς βροχῆς, καὶ ἐπειδὴ ὁ οὐρανὸς νεφελόδης ἐσκότιζε τὸν ἥλιον ἔχασα τὴν ὥραν.

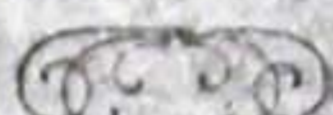
Συνγνώμην.

— Νὰ διορθωθῆς Π. ἐπανελάβεν ὁ Κίρ. μου. Ἐνχαριστῶ εἶπον, καὶ ἐγὼ καὶ ἀπεμακρύνθην.

Ἡ ἡμέρα μου ἐφάνει μίᾳ εὐδομάδος μέγεθος, μέγιστος οὐ ὁ ἥλιος ἀρχῆσε νὰ παρασεύρη τὰς ἀδυνατούντας ἀκίνας τοῦ ἐντὸς τῆς ἀγριεμένης θαλάσσης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

- Άφητέ με, και δεν μπορώ να το χωνέψω.
- Τί πράγμα
- Βρέ αδερφέ, τί μανία αυτή των πενθερών εδώ; Μάλιστα πλακώτη κανένας ξένος, τζούπ, τόν αρπάζουν άμέσως σά γηνόσκατο.
- Αυτό το κάνουν για να βγάλουν ντόλια.
- Μά είναι, αδερφέ, ανάμετα στους γαμπρούς αυτούς λάτι άσκημοι...
- Έχουν όμως παρουσιαστικό.
- Τί παρουσιαστικό, βρέ παιδί; Ένας πρό πάντων που άρραβωνιαστήκε τόν περατμένο μίγα είναι κακάτχημος κ έχει παρουσιαστικό άτσιδιού.
- Και πός είν' αυτός;
- Όνομα και μη χωρισό.

*Υπό τὸ ψευδώνυμον «αἰγοσραύτη» ἔστειλε κάποιος τὸ κείμενον ποίημα, οὗ ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἄλλο φύλλον καὶ τοῦ ὁποῦν ζητεῖται ἐπιγραφή κατ' ἑλληλα.

Ἄλ. Ὀλάν, Μιχάλη, γκέλ μπορντά,
Ελα ν' άγναντιτοῦμε,
ότουρ και κάτσε να μου πής
σάν τ' είν' αυτά π' άκούμε.

Νίτσουν μπειλέ γιαπάρτινιζ
και σά λαγοί κορχάρσινιζ;
νάναι ντογροῦ αυτά που λέν
πώς τάχατες κάλκάρσινιζ;

Μιχ. Τούν Ἰντουάρ άγριάντινι
στ' ἰγὼ ε ντά κατέχου,
τσι για να πέτου σί μπιλά
γιαβρούμ, σκουπόδ δεν έχου.

Ἄλ. Τί λές κ' ἐσύ, μουσιού Δουάρ,
φραντίζ μι σιν στ' αλήθεια;
νάσιλ τὰ βλέπεις οὐλ' αυτά
που λέν, τὰ παραμύθια;

Εδ. Ἐγκὼ ντέν ξέρει ριέν ντί τοῦ
και ντέν γκαταλαβαίνει
ρωμαίικα με τούρκικα
γκλώτσ' άνακατεμένη.

Ἄλ. Κάτι μάς εἶπες δά κ' ἐσύ,
σιχτίρ μπουρντάν και τράβα,
λίγα πές και μάς φώτισες,
κι' άλλέ να φάγκη φάβα.
(έπεται συνέχεια.)

Λύσεις του 2ου αινέματος.

Εἰς τὸ αἶνημα αὐτὸ καμμιά λύσις δεν ἔτρο ἐπιτυχημένη. Για τοῦτο παραθέτομεν τὴν λύσιν ἐκείνου που τὸ ἐπρότεινε :

• Ἡ μόδα κατὰ τὴν ὁποίαν σχηματίζει τὸν παναμά των κίλλοις νιαντιζ νιαντήδων που δεν ἔννοεῖ να γείνη ἀπ' τὸν Κινηματογράφον. »

Ἄνεγμα 2ου

Εἰς τί πράγμα ἐξωδεύθη παρὰς Κοινοτῆτος εἰς τὸ πὸς ὥστε να πάη ἐντελὼς στὰ χαμένα;

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐρὼς τὸν ἔνεκα λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου καὶ ἀμοιβεῖς συγκαταθέσει ἀποχωροῦντα ἐκ τοῦ « Μυτιληνίου » κ. Τερσόθεον Κ. Παπαδόπουλον ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστίας μου διὰ τὴν εὐνο εἰδῆτον ἐργασίαν του.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΑΛΕΛΗ & Σ^{ΑΣ}
ΖΗΤΗΣΑΤΕ

τὰ νεωστὶ ἀρχιθέντα καλοκαιρινά

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ
& ΚΟΛΛΑΡΑ
ΓΟΥΣΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ - ΣΤΕΡΕΩΤΗΣ ΕΡΓΥΗΜΕΝΗ
ΤΙΜΑΙ ΠΑΜΦΘΗΝΑΙ
ΕΚΠΤΩΣΙΣ 300)0

ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥΣ

ΟΙΝΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ

τῆς μεγάλης Οἰνοβιομηχανικῆς Εταιρίας

ΚΑΜΠΟΥΡΗ - ΛΕΟΝΤΗ & Σ^{ΑΣ}

Κατασκευῆς ΑΝΤ. Θ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, Γεωπόνου οἰνοποιου τῆς Σχολῆς Μονπελλιέ.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη ὁδὸς Μικρὸν Γαλοῦ, πλησίον σιδηροδρογείου Λουκά - Καρμητισσοπούλου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ε. ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΑ & Σ^{ΑΣ}
ΕΦΘΑΣΕΝ

Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΠΥΡΑ

ΚΛΩΝΑΡΙΔΟΥ

Πάντοτε νωπὴ ἔνεκα τῆς μεγάλης καταναλώσεως

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ στομαχικῆς διαταράξεως, ὅσοι θέλετε να διατηρῆτε τὸν στόμαχόν σας πάντοτε ἐν καλῇ καταστάσει

ΠΙΝΕΤΕ ΜΠΥΡΑΝ ΚΑΡΝΑΡΙΔΟΥ

ἢ ὁποία ἐξετόπισε καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα και τὴν Ἀνατολήν ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκάς.